

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/81/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010678
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4317010678.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci odsúdeného W. L. pre zločin obmedzenia osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, 2 písmeno d/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa zo dňa 01.08.2017, sp. zn. 2Pp/42/2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.10.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného W. L., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného W. L. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 2T/57/2012 z 17.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/101/2014 zo 16.12.2014.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený. V jej písomnom odôvodnení uviedol, že trpí viacerými závažnými chorobami, počas výkonu trestu mu zomrel syn, doterajší trest je pre neho dostatočným ponaučením a chce už viesť riadny život. Domáhal sa vyhovenia jeho žiadosti.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ako vyplýva zo zákonných ustanovení, ktoré súd I. stupňa cituje v odôvodnení napadnutého uznesenia, výkon 2/3 takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmiennečnom prepustení) bude viesť riadny život.

Neodporúčajúci záver z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (v ktorom odsúdený trest aktuálne vykonáva), resp. z výpovede jeho zástupcu na verejnom zasadnutí,

hoci správanie odsúdeného v režime výkonu trestu je aktuálne v komplexe hodnotené pozitívne, korešponduje s trestnou minulosťou odsúdeného. Treba zdôrazniť, že odsúdený sa doposiaľ dostal do konfliktu s Trestným zákonom 11-krát pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. Predchádzajúce odsúdenia a opakovane uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody na neho zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok, v dôsledku čoho existuje dôvodný predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy.

Hodnotenie podmienok pre podmienečné prepustenie nemožno degradovať len na úroveň porovnávania dosiahnutých disciplinárnych odmien a trestov v režime výkonu trestu, hoci aj tieto sú významným ukazovateľom snahy odsúdeného po náprave a jeho zmeny v hodnotovej orientácii. V tomto smere odsúdený disciplinárne potrestaný nebol, disciplinárne odmenený bol 2-krát.

Práve kriminálny spôsob života aký viedol odsúdený v minulosti, nepriaznivá resocializačná prognóza a vysoké riziko sociálneho zlyhania nedávajú dostatočný záver pre konštatovanie priaznivej prognózy vedenia riadneho života odsúdeného v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia. Rodinné dôvody, na ktoré poukazoval odsúdený nie sú zákonnými dôvodmi na podmienečné prepustenie a nie je možné ich akceptovať. Je potrebné konštatovať, že i keď odsúdený poukazuje na ne, nevedlo a nemotivovalo ho to k dôslednému dodržiavaniu právneho poriadku, práve naopak opätovne páchal trestnú činnosť a to aj na území mimo Slovenskej republiky.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).